

Poznatky z výzkumů uvádí nutnost začít preventivně působit již od nejnižšího věku jedince. Tuto funkci má mít v dětství nejdříve rodina a nejbližší okolí, poté ji přejímají nejprve předškolní zařízení a následně škola. Tato práce se týká možností zefektivnění primárně preventivního působení na děti a mládež. Zaměřuje se hlavně na nejvíce využívané primárně preventivní programy ve školách. Kromě tohoto působení jsou velice důležité i další možnosti působení. Je to právě vliv nejbližšího prostředí, tedy hlavně rodiny a vrstevníků, ale také podmínky ve společnosti. Právě v tomto prostředí se vyskytuje celá řada ochranných a rizikových činitelů, které mohou riziko zvyšovat nebo zmenšovat. Existuje celá řada postupů a kritérií, které by měly primární programy splňovat, aby je bylo možné považovat za co nejvíce efektivní. I v tomto případě platí, že obsah i formy programů se musí lišit podle věku jedince. Obsahem práce jsou tedy specifika primární prevence podle věkových skupin, nejčastěji používané typy programů a metody, jakými je možné preventivně působit, jak v rodině, tak ve škole. Dále jsou uvedeny i konkrétní možnosti a prvky, ze kterých by se měl skládat komplexní a efektivní školní primárně preventivní program.